

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdag 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimes.
Aankondigingen, 15 centimes per drukregel.

TONGEREN, DEN 15 OCTOBER.

Het militarisme en het liberalisme maken maar één uit. Dit is waar in Duitsland en in België. Op aandringen van de Duitse regering is den Bondsraad een wetsontwerp aangeboden geworden betreffende de regeling van den landstorm (algemeene lichte of weerbare mannen). Volgens de bepalingen van dit ontwerp, kan de keizer alleen die lichte bevelen, en den datum des begins van de werkzaamheden bepalen. De schikkingen betreffende den landweer zijn toepasselijk op den landstorm.

De *Echo du Parlement* kondigt deze gebeurtenis aan met eene geheime tevredenheid en met veel hoop... Dergelijke inrichting, op militaire wijze bestemd, dus ook in tijd van vrede, is wat de heeren Frère en Rogier in de Kamer aangepredikt hebben. Men verwezenlijkt in Duitsland 't plan, wat onze beminnelijke Belgische doctrinaires in België bij middel der burgerwacht zouden willen invoeren!

Onze kleine heeren, die met alle geweld van Bismark willen naapen, ten koste van ons goed en bloed, zijn bekwaam om het voorbeeld van Duitsland te durven inroepen, en wij zouden haast wedden, dat de een of andere « liberale » volksheld in den aanstaanden zitting den landstorm zal vragen voor België, op militaire wijze, en bestendig, dus ook in vredetijd, ingericht. Wij zullen zien!

Stads- & provincie nieuws.

M. Debruyne, kapelaan te Beverloo, is pastoor benoemd te Heuvelsche-Heide in vervanging van M. Van Crieckingen, die pastoor benoemd is te Beverloo.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 275 paarden, 350 koeien, 41 kalveren, 107 schapen, 221 vette varkens en 1064 magere varkens.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois d'October 1874, est en vente chez M. COLLÉE. Avec carte. Pr. 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik, 12 oktober:

Gedurende den nacht van 10 oktober, drong een stoutmoedige dief in de kerk van O.-L.-Vrouw te Herstal, en roofde aldaar eene verzilverd koperen ciborie, een zilveren kelk, eene roode fluweelen beurs, eene zilveren doos, een groen fluweelen en met goud geborduurd mantel en verscheidene *ex-voto's*, die naast een St-Rochusbeeld hingen. Men beroofde dit beeld eveneens van zijn zilveren pelgrimstaf en hoed. De beelden der H. Maagd en van het kindeke Jesus, werden insgelijks door den heiligschendend dief van hunne zilveren kronen en scepters beroofd. De boosdoener is bij middel eener ladder, die hij op het voorhof van een naburig huis gehaald had, langs een venster, in de kerk ingebroken.

— Men schrijft uit Luik, 13 oktober:

Een brave werkmán, de genaamde P. M., die door vlijtig werken er in gelukt was een appeltje tegen den dorst weg te leggen, kwam gisteren avond van de ijzerfabriek van Selessin, in zijne woning te Luik, en bevond dat men hem zijne spaarpenningen had ontfroofd, bestaande in de volgende weerden: 11 obligatiën der leening van de stad Luik van 1874, dragende de nummers 139, 43,495, 49,226, 55,091, 55,092, 71,838, 84,880, 84,881, 89,845, 109,586 en 110,498, benevens zes obligatiën der leening van Bucharest, dragende de nummers 5,872,089, 6,779,068, 6,779,069, 6,779,070, 6,779,073 en 6,779,074.

— Men schrijft uit Antwerpen:

DE ZATERDAGSCHE BENDE. — Er heeft nogmaals eene stoutmoedige dievenbende eene schuilplaats en tevens een goede werkkring voor hare bedrijvigheid in onze stad gezocht en gevonden. Iedereen zal zich nog wel herinneren, dat eenigen tijd geleden er bijna geene week voorbij ging, of er werden in den nacht tusschen zaterdag en zondag diefstallen met braak en beklimming in de stad gepleegd. Vooral waren toen de diefstallen tegen de ellengoedwinkels gericht.

Hieruit ontstond de benaming van bende der *Zaterdagse Dieven*. De politie gelukte er niet in, een enkel der schuldigen in handen te krijgen, en het wonderlijkste was, dat deze eensklaps niets meer van zich lieten hooren. Zij waren als bij tooververlag verdwenen.

In den nacht van zaterdag tot zondag laatstleden zijn de schelmen echter weer op het toneel verschenen en hebben ditmaal met eene ongelooftijke stoutmoedigheid te werk gegaan. Zij hebben gebroken en gestolen zoveel meer doenlijk was, en wel op 6 of 7 verschillende plaatsen der stad.

Ten eerste zijn de *Zaterdagse dieven* in de Nozestraat, door middel van braak, langs den kelder in de woning van eenen stikken- en regenschermverkooper gedrongen, en hebben er een twintigtal zijden regenschermen ontvreemd. De weerde van het gestolene wordt 'op 200 fr. berekend.

Ten tweede hebben de schelmen in de Terliststraat de sluitramen der ingangdeur van eenen lakenwinkel uitgenomen, de ruiten met zeep besmeerd en daarna verbrijzeld. Vele menschen later 's nachts den sleutel langs binnen op de deur steken, uit vrees dat men met eenen valschen sleutel zou binnendringen; welm, de *Zaterdagse dieven* weten dit bij ondervinding, en maken daar natuurlijk gebruik van. Bij den lakenverkooper was kwestie stak ook de sleutel langs binnen op de deur, en zoodra de vensterruit was ingeslagen, stak een der dieven de hand door de opening en draaide zachtjes den sleutel in het slot om.

Zoo waren zij binnen zonder dat de bewoners iets gehoord hadden, hoewel deze in eene kamer achter den winkel sliepen, en de deur der kamer open stond. In weinige oogenblikken stalen de schelmen voor meer dan 4000 fr. laken. Dewijl dit gebeurde zonder dat de bewoners in hunnen slaap verontrust werden, leidt men hiervan de veronderstelling af, dat de dieven kousen over hunne schoenen droegen.

Verder had er ten 2 ure 's nachts eene poging tot diefstal plaats in het magazijn van lakens en nieuwigheden van den heer De Vos, op den hoek der Mechelsche Plein en St-Jorispoortstraat. De dieven hadden reeds de sluitramen der ingangdeur uitgenomen en de groote siegelruit ingeslagen, maar de stukken glas die binnen op de marmeren vloersteen vielen, veroorzaakten zulk een schellen klank, dat de heer De Vos en zijne familie verschrikt ontwaakten, uit het bed sprongen en de dieven op de vlucht dreven.

Hier ook stak desleutel langs binnen op de deur, zoodat, indien er eene mat op den vloer voor de deur had gelegen, de inwoners zeker het vallen van de gebroken glasruit niet zouden gehoord hebben en de dieven met alle gemak waren binnengedrongen.

De heer De Vos is op straat gekomen, maar dieven waren reeds lang verdwenen en buiten onmiddellijk gevaar om betrapt te worden.

In het Klappord hebben zij insgelijks gepoogd in eenen horlogewinkel te breken. De dieven waren hier ook er in gelukt de blinden uit te nemen; maar zij werden nog in tijds door de bewoners op de vlucht gejaagd.

Tot op dit oogenblik is de politie er niet in gelukt, een der schelmen te ontdekken.

BUITENLAND.

Frankrijk.

BEKEERING.

Een dagblad van Nizza verhaalt de bekeering van een Engelsch protestansch huisgezin, welke aldaar heeft plaats gehad in het begin der maand juni laatstleden. De heer Elwes en zijne vrouw, zeer rijke grondeigenaars uit het graafschap Northampton, waren op het punt Nizza te verlaten, toen zij bij geval de kapel der Ursulinen binnen traden op het oogenblik dat een priester bezig was met deze woorden van het Evangelie uit te leggen: « Er is maar éne kudde en maar één herder. » De uitlating van dezen tekst maakte een dusdanigen indruk op den heer Carey Elwes dat hij, bij het uitgaan der kapel bevel gaf om zijn reisgoed dat zich reeds in de statie bevond terug te halen, en zich aanstonds in betrekking stelde met den priester, welke hij zooveel had gehoord, om hem en zijn huisgezin in den katholieke godsdienst te onderwijzen. Eene maand later, in tegenwoordigheid van den graaf en de gravin de Rencourt, van den heer Henri Bonneville, zijne echtgenoot en andere getuigen, zwoer het gansche huisgezin Carey Elwes zijne dwaling af in dezelfde kapel waar de eerste genade van den terugkeer, over haar was gedaald.

Duitsland.

DE KONINGIN VAN BEIEREN.

De *Times* bevat de volgende depeche gedatueerd uit Berlijn, 9 oktober: Ten gevolge der bekeering der koningin-weduwe van Beieren is er eene verkoeling ontstaan tusschen de koningin en haren oudsten zoon, koning Lodewijk. De koningin wenschte reeds lang het protestantisme af te zweeren maar zij werd hierin verhinderd door haren echtgenoot en na den dood van den overleden koning, door haren zoon. Het schijnt niettemin, dat de onderpastoor van een eenzaam dorp uit Tyrol haar tot een besluit heeft kunnen brengen. Zij is de eerste katholieke koningin van Beieren, aangezien de beiersche vorsten gewoon zijn protestantsche prinsessen ten huwelijk te nemen, om te behagen aan die hunner onderdanen welke tot de lutheraansche kerk behooren. Men zegt dat prins Otto, de tweede zoon der koningin, haar aangemoedigd heeft om tot den katholieke godsdienst over te gaan.

Wij kondigen deze depeche af, zegt de *Univers*, als inlichting maar onder de grootste voorbehouding. Het schijnt ons inderdaad moeilijk aan te nemen, dat de correspondent van den *Times* juist ingelicht zij, over hetgeen de inzichten van koning Lodewijk betreft.

Italië.

BAANSTROOPERIJ.

Over éenige dagen is de aanbidding gemeld van Mgr. Theodoli door de bandieten. Ziehier daar

omtrent eenige nadere bijzonderheden: Mgr. Theodoli is aan de vrijheid teruggeschenken, maar zijne familie heeft voornamelijk de 50,000 frank moeten betalen, welke men voor zijn losgeld eischte. Mgr. Theodoli bevond zich voor eenige dagen in het Karthuizersklooster van Trisulti. Na het middagmaal ging hij volgens de gewoonte der romeinse prelaten eene wandeling doen, en waagde zich tot in een bosch, door hetwelk eene onlangs nieuwgelegde baan loopt. Eensklaps zag hij vijf mannen, met geweezen gewapend, voor zich staan. Een hunner riep hem toe: Ha, daar zijt gij eindelijk; het is reeds drie maanden dat wij op u wachten!

Mgr. Theodoli bood geen tegenstand. De bandieten omringden den prelaat en brachten hem naar een naburigen berg, op welker top zij gelegerd waren. De dienstbode van Mgr. Theodoli, intusschen zijn meester niet ziende terugkeeren werd ongerust en ging hem opzoeken, vergezeld door een dienstbode der abdij. Weldra zagen zij een kleinen jongen op hen afkomen, met eenen brief van Mgr. Theodoli aan zijnen dienstbode, waarin hij hem verzocht aan zijne familie te laten weten dat hij in handen der roovers gevallen was, dat deze 50,000 fr. voor zijn losgeld vroegen, welke de familie zich terstond moest aanschaffen en op eene plaats brengen welke hij aanwees. Mgr. Theodoli eindigde met de aanbeveling de overheid niet bekend te maken met het verblijf der bandieten uit vrees dat deze laatste, zich verraden ziende, hem zouden vermoorden alvorens te vluchten.

De dienstbode liep naar de abdij en zich tot iedereen wendende, gelukte hij er in zich eene som van 5 tot 4 duizend frank aan te schaffen, met welke hij zich op weg begaf, in de hoop dat de roovers zich daarmee zouden vergenoegen. Hij kwam des nachts, onder een overvloedigen regen, aan op de plaats waar de roovers hun verblijf hielden. Mgr. Theodoli was aan den voet van eenen boom gezeten en trachtte zich zoo goed mogelijk voor den regen te bevrijden. De bandieten ziende welke som men hen aanbod, zwoeren dat zij liever al de kamerting van Sint-Pieter zouden vermoorden dan zulk een spulprijs te aanvaarden. Kortom, de dienstbode kreeg bevel het overige der gevraagde som te gaan halen; maar het was nacht, het regende al sterker en sterker en Mgr. Theodoli zat onder zijnen boom te klappertanden van de koude. De trouwe dienstbode kreeg oorloof om bij zijnen meester te blijven.

's Anderendaags bij het opgaan der zon werd het weer helder en de strijkroovers zonden den dienstbode het geld halen; waarna zij hun kamp opbraken en Mgr. Theodoli naar een anderen berg geleidden. Eindelijk, na 56 uren gevangenschap, zag Mgr. zijn dienstbode terugkeeren, dijnmaal drager van de 50,000 fr. De bandieten telden de som, verdeelden ze onder hen en lieten daarna den kamerting van Sint-Pieter vrijheid, wenschten hem eene goede reis en toonden hem zelfs den weg dien hij te volgen had. Thans worden deze bandieten door de politie opgezocht, doch zij zijn waarschijnlijk reeds ver van daar gevlucht. Hun tongval duidt aan dat zij tot de napelsche provincien behooren; men gelooft dat het vluchtelingen uit het leger zijn.

De Italia verzeekt dat de reis van Keizer Wilhelm naar Italië, stellig dit jaar geen plaats zal hebben.

Zwitserland.

Genève, 11 oct.

Het konsistorie van Genève heeft in zijne vergadering van vrijdag de aanvraag van pater Hyacinth onderzocht, waarbij hij verzoekt dat hem den Magdalena-tempel afgestaan worde voor het houden van konferentiën over de tien geboden. Het konsistorie heeft vlakaf geweigerd.

Rusland.

S.-Petersburg, 12 oct.

De dagbladen van Odessa melden dat de runderpest te Sebastopol en in de omstreken zoo hevig woedt, dat het ruimevee langs de straten doodvalt.

Amerika.

BELEEFDE STRAATROOVERS.

Vier mannen, van top tot teen gewapend, hielden onlangs vijf diligenciën aan, die den dienst deden tusschen Malvern en Hot Springs, in den Arkansas. Naarmate eene diligencie aankwam op de plaats waar de bandieten zich verborgen hielden, deden zij den koetsier van zijnen bok stlijgen en de reizigers uit het rijtuig stappen, namen iedereen zijn geld en zijn uurwerk af, spanden de paarden af, doofden het licht uit en geboden aan de geplunderden op doodstraf zich stil te houden.

Na de vijfde en laatste diligencie uitgeplunderd te hebben, openden de bandieten eene kist met druiven en noodigden de dames er met hun van te eten. Deze laatste voldeden aan de uitnodiging, deels uit vrees en deels uit dankbaarheid, omdat de strijkroovers haar in het bezit van haar geld en hare inweelen hadden gelaten, en slechts de mannelijke reizigers bestolen hadden. De sheriff van Hot Springs heeft zich aan het hoofd van twintig man gesteld om de beleefde uitstroopers te vervolgen.

Politiek overzicht.

De mogelijkheid van eenen oorlog tusschen Rusland en Duitsland schijnt reeds te Berlijn en St-Petersburg in de officieele kringen besproken te worden. Zoo wordt er uit de laatste stad aan de *Patrie* van Parijs geschreven, « dat Rusland overtuigd is, in een nog niet bepaald oogenblik, maar hetwelk nogtans niet ver meer verwijderd is, namelijk binnen twee of drie jaren, in een vreeselijken oorlog met Duitsland gewikkeld te zijn. » Die datum is door den briefschrijver niet op eene eigene gedachte bepaald, maar wel omdat het duidelijk is, dat Rusland voor dien tijd zijne uitrusting niet kan voltooiën en vooral zijn spoorweg niet kan in werking stellen. « Dat is, zoo vervolgt die brief, het algemeen gevoelen der Russen en het hof van St-Petersburg verwacht zoo stellig die botsing, dat het denkt de oorzaak te kennen, welke door prins van Bismark tot vooruitgesteld worden: eene teruggaaf der Duitse provincien langsheen de Baltische Zee, volgens gebruik te Berlijn, gesteund door teksten van even bedreven als welwillende jurisconsulten. »

« Eindelijk, zoo beveert de briefschrijver verder wanneer hij over de mogelijkheid van eenen vreeselijken oorlog tusschen de twee eerste landen van Europa spreekt, is de heer von Moltke ook op dien oorlog voorbereid. Hij heeft reeds al zijne voorbereidingshiertoe genomen. Er is eene talrijke schaar spionnen verspreid in Livanië en Courland; er wordt een volledig oorlogplan tot in zijne kleinste onderdeelen bestudeerd; de Russische taal wordt aan al de officieren van het Duitse leger geleerd en het stelsel der ijzeren wegen zoodanig ingericht, dat de waggons ook op de Russische ijzeren wegen kunnen gebruikt worden. »

Natuurlijk laten wij al de verantwoordelijkheid van die inlichtingen voor rekening van het Fransch dagblad, want het is zeer twijfelachtig dat de geslepen grootkanselier zoo openlijk zijn spel zou blootleggen, hoewel het niet kan ontkend worden, dat de kiem eener ernstige verwikkeling tusschen de twee landen gelegd is, vooral nu prins van Bismark eens het oog geslagen heeft op de Duitse provincien van Rusland. Er mag zelfs gezegd worden, en dat zonder vrees zich te bedriegen, dat Rusland voor voorhand gewonnen is voor elk verband, dat tegen Pruisen zou gesmeed worden.

Toen don Carlos in Frankrijk eene schuilplaats vond, vroeg de Spaansche consul Lizzarraga zijne intencieering. In het paspoort van Lizzarraga was zijn talrijk gevolg niet begrepen, en het Fransch gouvernement heeft daarvan geene rekening gehouden. De koningin wordt niet verontrust. De uniformen en andere voorwerpen van uitrusting werden te Bayonne openbaar verkocht.

Verder vraagt de nota de verplaatsing overvleeden in de gresdepartementen, en de volstrekte uitsluiting der Carlisten. Eene aanzienlijke Fransche afdeling zou met de Spaansche troepen langs den overkant der grenzen, gelijktijdig moeten handelen tot beteugeling van den smokkelhandel.

Dit alles gaat een beetje ver, en wij meenen, dat Frankrijk zich wel wachten zal al die eischen gehoor te leenen.

Volgens de *Press* zal, in de plaats van de *Orénoque* te Civita-Vecchia, te Bastia een Fransch oorlogschip de *Kleber* ankeren. Dit schip zal ten dienste zijn van Z. H. Pius IX. In die schikkingen heeft Italië niets te zien.

Op dit oogenblik kent men ongeveer 80 uitslagen der herstemmingen, die zondag in Frankrijk voor de departementale raden hebben plaats gehad. Ditmaal hebben de republikeinen meer zetels gewonnen, doch de monarchisten behielden onbetwistbare overwinningen van groote betekenis, in de benoeming der heeren Depierre en Gaillaut, oudministers, en van den heer Fitz-James.

Men leest in het *Vaterland*, van Weenen: Wij zijn ooggetuigen der bekeering van de koningin-moeder van Beieren, prinses van Pruisischen bloede, waardoor geheel Beieren met vreugde vervuld is. Deze bekeering tot het katholiek geloof werd voorafgegaan door die eener dochter van een groot pruisisch staatsman, en, indien onze inlichtingen nauwkeurig zijn, zou zelfs de eenigdochter van prins van Bismark geneigd zijn dien stap te wagen.

De invrijheidsstelling van den bisschop van Trier, door de rechtbank van eersten aanleg beslist, en waartegen het openbaar ministerie geprotesteerd had, is in tweede rechtsvervolg door het beroepshof bevestigd.

De Carlistische aanval tegen de sterkte Behobie, door Ferdinand den katholieke in 1814 opgericht, is met spoed voortgezet. Al de luizen, die ze omringen, zijn reeds door de Carlisten bezet.

Een der twee republikeinsche korpsen van Rioja (Navarra) heeft gisteren 3000 Carlisten aangevallen, die het groote verlies hebben doen ondergaan. De koning is te Puente la Reina gered om op het ander korps te vallen. Een groote veldslag is nakend.